Република Србија
УПРАВНИ СУД
17 У. 27931/10
18.04.2012. године
Б е о г р а д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Невене Милојчић, председника већа, Мирјане Аранђеловић и Стеве Ђурановића, чланова већа, са судским саветником Душком Маринковићем, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., Улица ... број ..., кога заступа пуномоћник Б.Б. из ..., ... број ..., против туженог Министарства финансија Републике Србије, Сектор за имовинско-правне послове, ради поништаја решења туженог 07 број 463-01-00715/2005-1 од 07.09.2010. године, уз учешће заинтересованог лица В.В. из ..., Улица ... бр. ..., коју заступа Даворка Марков, адвокат из Београда, Петефијева 37, у предмету грађевинском, по одржаној усменој јавној расправи у нејавној седници већа одржаној дана 18.04.2012. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба **СЕ ОДБИЈА.**

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем, донетим по жалби тужиоца, поништава се решење Одељења за имовинско-правне и стамбене послове општине Земун, број 463-757/99-6 од 22.02.2008. године, и предмет враћа првостепеном органу на поновни поступак по примедбама изнетим у образложењу овог решења. Ожалбеним решењем првостепеног органа од 22.02.2008. године, одбијен је захтев тужиоца за престанак права коришћења Г.Г. из ..., Улица ... број ... на 15/48 дела земљишно-књижне парцеле бр. ... укупне

површине 48 кв.хв. уписане у ЗКУЛ ... К.О. … .

Тужилац је дана 15.10.2010. године, поднео Управном суду тужбу против оспореног решења туженог, истичући да је констатација туженог у образлжењу оспореног решења, да је неопходно било утврдити која је намена предметног земљишта према плану детаљне регулације и да ли је право коришћења утврђено у смислу члана 84. Закона о планирању и изградњи, сувишна и непотребна. Ово из разлога што је тужилац доставио све непобитне материјалне доказе да је предметно земљиште планом детаљне регулације, и урбанистичким пројектом, решењем Секретаријата за урбанизам и геодетским елаборатом о проведби у катастарском операту, опредељено искључиво за изградњу пословно стамбеног објекта. Стога предметно земљиште на основу члана 87. наведеног закона треба привести тој намени без посебног доказивања, јер је претпоставка за легалну градњу решење овог имовинско-правног проблема, на чему тужилац инсистира 13 година. Даље наводи да је првостепни орган на незаконит начин уступио предметно земљиште на коришћење без иједног основа у смислу члана 84. наведеног закона. То доказују изводи из земљишне књиге и катастарског операта, који се налази у списима предмета. Сматра да тужени орган поступа супротно одредбама члану 87, да би оправдао свој незаконит поступак у доношењу закључка број 463-737/99-6 СС/ДП од 08.02.2006. године, којим на незаконит начин премешта 55 м2, са кат.парцеле број ... КО ..., којој припада земљишно-књижна парцела број ..., уписана у ЗКУЛ бр. ..., намењена за саобраћајницу, на грађевинску парцелу ..., чија је искључива намена за изградњу пословно стамбеног објекта, којој припадају земљишно-књижне парцеле ... и ..., уписане у ЗКУЛ бр. ... К.О. ..., што је тужилац у жалби детаљно образложио и доказао. Дана 18.10.2011. године, доставио је суду изјашњење за јавну расправу заказану за 05.10.2011. године, и уз исто изјашњење приложио ЦД-дискету са видео снимком фактичког стања на терену, за које сматра да има одлучујуће чињенице за исправно одлучивање у овој управној ствари. Дана 28.11.2011.године, доставио је суду одговор на поднесак заинтересованог лица В.В. и предложио да се исти одговор прочита на новом рочишту дана 13.12.2011.године. Дана 31.01.2012. године, доставио је суду поднесак у коме указује на злоупотребе процесног права од стране пуномоћника заинтересованог лица, учињене поднеском од 24.01.2012.године, а дана 28.02.2012. године, доставио је суду поднесак у коме истиче да сматра да је ова управна ствар довољно расправљена и да суд има на располагању довољно матријалних доказа да донесе закониту одлуку. Предложио је да суд усвоји тужбу, поништи оспорено решење и донесе коначно

решење у овој правној ствари.

Тужени орган је у одговору на тужбу, који је примљен у управном суду 11.01.2011. године, остао код разлога изнетих у оспореном решењу и предложио да се тужба одбије као неоснована.

Заинтересовано лице В.В. из ..., је у поднесцима који су примљени у суду дана 21.11.2011. године, 24.01.2012.године и 18.04.2012. године оспорила наводе тужбе. Истакла је да је сукорисник предметне парцеле по основу правноснажног решења надлежног органа и да као сукорисник део парцеле користи за прилаз својој кући, односно да на други начин не може приступити са јавног пута до својих објеката и парцеле, већ једино преко прилаза на спорној парцели. Предложила је да суд тужбу одбије.

Управни суд је одржао усмену јавну расправу применом одредбе члана 34. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), којом је прописано да је расправа обавезна ако је у управном поступку учествовало две или више странака са супротним интересима као и када се утврђује чињенично стање ради решавања у пуној јурисдикцији.

Након одржане јавне расправе, разматрања навода тужбе, одговора на тужбу, навода странака на јавној расправи и проведених доказа, Управни суд је нашао да тужба није основана.

Из списа предмета произлази да је решењем првостепеног органа од 22.02.2008. године, одбијен захтев тужиоца за престанак права коришћења Г.Г. из ..., на 15/48 дела земљишно-књижне парцеле бр. ..., укупне површине 48 кв.хв. уписане у ЗКУЛ ... КО ..., јер је у поступку који је претходио доношењу овог решења утврђено, на основу одговора на захтев, који је доставила В.В., супруга и наследник Г.Г., да се именована противи захтеву тужиоца из разлога што привођење намени земљишта предметне катастарске парцеле за изградњу пословно-стамбених објеката није још могуће јер ова парцела нема директан приступ на јавну саобраћајницу, већ је и самом својом дужином оптерећена приступним путем, који води до Новоградске улице и који користе како В.В. тако и корисници свих суседних парцела и становници самбене зграде ... број ..., као једину комуникацију са ... улицом, а како до сада није изграђена планирана

саобраћајница која решава питање комуникације заинтересованих корисника парцела наведених у одговору В.В. од 09.03.2007. године, чиме би престала потреба за приступним путем преко парцела ..., па и потреба В.В. да користи део ове парцеле за приступ осталим својим парцелама, првостепени орган је након што је утврдио провером на терену да се нису стекли услови за престанак потребе за коришћењем пролаза кроз парцелу ..., односно право коришћења В.В., ради привођења намени, нашао да треба одбити захтев тужиоца. Поступајући по жалби тужиоца изјављеној на решење првостепенг органа од 22.02.2008. године, тужени орган је нашао да је ожалбеним решењем првостепенг органа повређено материјално право на штету тужиоца, јер је за правилну примену члана 87. Закона о планирању и изградњи у овом случају било неопходно утврдити која је намена предметног земљишта према Плану детаљне регулације комплекса између улица Јакуба Кубуровића, Новоградске, Угриновачке и Ивићеве у Земуну ("Службени лист града Београда ", број 34/03), и да ли је кориснику тога земљишта утврђено право коришћења у смислу члана 84. истог закона, па је стога оспореним решењем поништено решење првостепног органа од 22.02.2008. године и предмет враћен првостепеном органу на поновни поступак ради поступања по примедбама изнетим у образложењу оспореног решења.

Код таквог стања ствари, Управни суд налази да је правилно поступио тужени орган када је поништио првостепено решење од 22.02.2008.године и при томе наложио првостепеном органу да у поновном поступку поуздано утврди одлучне чињенце за примену члана 87. Закона о планирању и изградњи ("Службени гласник РС", број 47/04, 34/06, 39/09) који се примењује на основу члана 218.Закона о планирању и изградњи ("Службени гласник РС", број 72/09) и за своју одлуку дао довољне разлоге које прихвата суд с тим што ће тужиоцу у поступку код првостепеног органа бити дата могућност да наводе изнете у тужби истиче у том поступку који ће заједно са свим изведеним доказима и евентуално ново изведеним доказима бити предмет оцене надлежног органа.

Цењен је и захтев тужиоца да суд пресуди ову управну ствар у спору пуне јурисдикције, па је суд нашао да је исти неоснован, будући да природа конкретне управне ствари то не дозвољава.

Са изнетих разлога, након закључене усмене расправе у смислу члана 46. став 2. Закона о управним споровима, ("Службени гласник РС", број 111/09), налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је, применом члана 40. став 2. Закона о управним споровима одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 18.04.2012. године, 17 У 27931/10

Записничар
Душко Маринковић,с.р.

Председник већа-судија
Невена Милојчић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЉЛ